

Lad mig til sidst anføre, at årsagen til, at jeg er gået ind i denne sag er fremkomsten af den britiske rapport om overholdelse af WHO's kodeks om modermælkserstatninger og dens omtale af to danske firmaer. Jeg finder det fortsat uacceptabelt, hvis bestræbelserne på at sikre overensstemmelse mellem eksportpolitik og bistandspolitik modarbejdes gennem markedsføring af danske produkter i strid med WHO's kodeks. Der er her tale om et klart eksempel på sammenhæng mellem EUs politik på forskellige områder, den såkaldte kohærensproblematik, hvad jeg da også har påpeget i min henvendelse til kommissær de Pinheiro.

Spm. nr. S 1522

Til skatteministeren (25/2 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren ikke, at den almindelige borger har fået sin retsstilling forringet som følge af, at revisor- og advokatregninger er blevet belagt med moms?«

Begrundelse

Hvis en borger har en retstvist med en privat virksomhed eller offentlig myndighed, så vil borgeren skulle betale moms af de regninger, denne får fra f.eks. revisor eller advokat. Den private virksomhed har mulighed for at lade momsen indgå i virksomhedens normale momsregnskab, og de offentlige myndigheder har særlige momsrefusionsordninger.

Den almindelige borger skal derfor bruge 25 pct. flere penge på at få samme faglige bistand i en sag, end henholdsvis firmaer og offentlige myndigheder skal.

Det normale udgangspunkt er, at borgeren er den svage part både over for en offentlig myndighed og over for en virksomhed. Derfor er det ulogisk, at netop den svage part skal betale 25 pct. mere for at få hjælp, end den stærke part skal.

Svar (11/3 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at momspligten for hovedparten af de ydelser som advokater og revisorer leverer, har været gældende siden 1978, hvor momsloven blev ændret med baggrund i EUs 6. momsdirektiv.

Det er kendetegnende for momsen, at den i realiteten afgiftsbelægger slutforbruget. Når eksempelvis en erhvervsvirksomhed antager advokater og revisorer, sker dette som udgangspunkt som led i virksomhedens drift, mens private borgeres benyttelse af sådanne rådgivere er udtryk for et slutforbrug.

Jeg er ikke tilhænger af løsninger, hvor der via fritagelsesbestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen skabes tilskudsordninger (skatteudgifter), men ser hellere sådanne udgifter afholdt som direkte tilskud, idet man herved får en mere reel og løbende stillingtagen til udgifternes formål og størrelse. Der kan i den forbindelse peges på bl.a. reglerne om forsvarerbistand i administrative skatte- og afgiftsstrafesager, hvorefter staten afholder udgifterne til beskikkede forsvarere. Disse regler finder bl.a. anvendelse i sager mellem borgere og offentlige myndigheder. Såfremt den pågældende findes skyldig, har vedkommende pligt til at erstatte det offentlige sagens omkostninger.

Spm. nr. S 1561

Til trafikministeren (27/2 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvor mange dødsulykker der er konstateret i 1996 i trafikken forårsaget af bilister, hvor den aktuelle alkoholpromille har været 0,5 eller højere – inddelt i intervaller stigende med 0,1, og vil ministeren endvidere oplyse, i hvilket omfang der er konstateret alkoholpromiller hos trafikofrene opdelt efter trafikfunktion, fodgænger, cyklist eller bilist?«

Begrundelse

Under henvisning til den aktuelle debat om promillegrænser ønskes det belyst, i hvilket omfang trafiksikkerheden vil kunne påvirkes af, om den gældende promillegrænse nedsættes.